

Thứ Sáu, 25-10-2024. Năm B
Friday, October-25-2024. Year B
Tuần 29 Thường Niên

Eph 4, 1-6

Ephesians 4:1-6

Tôi khuyên nhủ anh em hãy sống cho xứng với ơn kêu gọi mà Thiên Chúa đã ban cho anh em (Eph 4,1)

When Pope Francis was asked, “Who is Jorge Bergoglio?” his answer surprised many: “I am a sinner whom the Lord looked upon with mercy.” But to fellow Jesuits around the world, his response was anything but surprising. They knew that this is the standard answer for a Jesuit when he is asked about his identity: that he is “a sinner loved and redeemed by God.”

In today’s first reading, St. Paul urges his readers to “live in a manner worthy of the call you have received, with all humility and gentleness, with patience” (Ephesians 4:1-2). One way we can do this is by embracing both the reality of our sinfulness and the extravagant love and mercy that God has for us.

Why is it important to hold these two truths at the same time? Because to know that we are sinners without knowing God’s love for us can lead us to feel guilty and ashamed. And to know ourselves as loved but not a sinner can lead us to believe that we don’t have to obey his commandments. However, together they remind us of how much we need the Lord, and that helps us to grow in humility and gratitude. We realize that a person who is living a life “worthy of the call” doesn’t get puffed up with pride but also never despairs of God’s help. It also makes us more gentle and patient with ourselves. We will inevitably fall, but God already knows that—and out of his great love

Khi được hỏi "Jorge Bergoglio là ai?", Đức Giáo hoàng Phanxicô đã trả lời khiến nhiều người ngạc nhiên: "Tôi là một tội nhân mà Chúa đã thương xót nhìn đến". Nhưng đối với những người bạn Dòng Tên trên khắp thế giới, câu trả lời của ngài không có gì đáng ngạc nhiên. Họ biết rằng đây là câu trả lời chuẩn mực cho một tu sĩ Dòng Tên khi được hỏi về danh tính của mình: rằng ngài là "một tội nhân được Chúa yêu thương và cứu chuộc".

Trong bài đọc một hôm nay, Thánh Phaolô thuyết phục độc giả của mình "hãy sống xứng đáng với ơn gọi mà anh em đã nhận được, với tất cả sự khiêm nhường và hiền lành, cùng với lòng kiên nhẫn" (Eph 4,1-2). Một cách chúng ta có thể làm được điều này là chấp nhận cả thực tế về tội lỗi của mình và tình yêu thương và lòng thương xót vô bờ bến mà Chúa dành cho chúng ta.

Tại sao việc nắm giữ cả hai chân lý này cùng một lúc lại quan trọng? Bởi vì biết rằng chúng ta là tội nhân mà không biết tình yêu của Chúa dành cho chúng ta có thể khiến chúng ta cảm thấy tội lỗi và xấu hổ. Và biết rằng mình được yêu thương nhưng không phải là tội nhân có thể khiến chúng ta tin rằng chúng ta không phải tuân theo các điều răn của Ngài. Tuy nhiên, cùng nhau, chúng nhắc nhở chúng ta về việc chúng ta cần Chúa đến mức nào, và điều đó giúp chúng ta phát triển lòng khiêm nhường và biết ơn. Chúng ta nhận ra rằng một người đang sống một cuộc sống “xứng đáng với ơn gọi” không kiêu ngạo nhưng cũng không bao giờ tuyệt vọng về sự giúp đỡ của Chúa. Điều đó cũng khiến chúng ta dịu dàng và kiên nhẫn hơn với chính mình. Chúng ta chắc chắn sẽ sa

for us, he is always ready to offer his forgiveness and mercy.

This recognition of who we are can also help us in “bearing with one another through love” (Ephesians 4:2). We aren’t perfect, and we can’t expect other people to be perfect, either. We are all in the same boat—all sinners striving to please the Lord but also in need of God’s mercy every day. That awareness softens our hearts, allowing us to treat others with patience and gentleness and to forgive them as the Lord forgives us.

Yes, God has called us who are sinners to follow him. But through his love, grace, and mercy, we can live in a way that makes us worthy of this call!

“Jesus, thank you for calling me. Help me to glorify you.”

ngã, nhưng Chúa đã biết điều đó - và vì tình yêu thương lớn lao của Ngài dành cho chúng ta, Ngài luôn sẵn sàng ban ơn tha thứ và lòng thương xót.

Việc nhận ra con người của chúng ta cũng có thể giúp chúng ta “chịu đựng lẫn nhau trong tình yêu thương” (Eph 4,2). Chúng ta không hoàn hảo, và chúng ta cũng không thể mong đợi người khác hoàn hảo. Tất cả chúng ta đều ở trên cùng một con thuyền - tất cả đều là tội nhân đang cố gắng làm đẹp lòng Chúa nhưng cũng cần lòng thương xót của Chúa mỗi ngày. Nhận thức đó làm mềm lòng chúng ta, cho phép chúng ta đối xử với người khác bằng sự kiên nhẫn và dịu dàng và tha thứ cho họ như Chúa đã tha thứ cho chúng ta.

Đúng vậy, Chúa đã gọi chúng ta là tội nhân để theo Ngài. Nhưng qua tình yêu, ân sủng và lòng thương xót của Ngài, chúng ta có thể sống theo cách khiến chúng ta xứng đáng với lời kêu gọi này!

Lạy Chúa Giêsu, cảm ơn Chúa đã gọi con. Xin giúp con làm sáng danh Chúa.

Lc 12, 54-59

Luke 12:54-59

Còn thời đại này, sao các người lại không biết nhận xét? (Lc 12,56)

Clouds in the west and winds from the south—what was Jesus talking about? Among the crowds were farmers, fishermen, and tradesmen. So Jesus drew from their everyday experience to illustrate a spiritual truth. Just as everyone knew that clouds from the west brought moisture from the Mediterranean Sea and desert winds from the south brought heat, they should have been able to recognize the spiritual signs around them.

Jesus wanted his listeners to realize that God was present among them in a new way. In Jesus, God was fulfilling his promises to Israel—but they couldn’t see it. Perhaps it was

Mây ở phương Tây và gió ở phương Nam - Chúa Giêsu đang nói về điều gì? Trong đám đông có nông dân, ngư dân và thương nhân. Vì vậy, Chúa Giêsu đã rút ra từ kinh nghiệm hằng ngày của họ để minh họa một chân lý tâm linh. Giống như mọi người đều biết rằng những đám mây từ phía Tây mang hơi ẩm từ biển Địa Trung Hải và gió sa mạc từ phía Nam mang theo hơi nóng, lẽ ra họ phải có thể nhận ra những dấu hiệu tâm linh xung quanh mình.

Chúa Giêsu muốn thánh giả của Người nhận ra rằng Thiên Chúa hiện diện giữa họ theo một cách mới. Trong Chúa Giêsu, Thiên Chúa đang thực hiện lời hứa của Ngài với dân Israel

because they were so burdened or distracted by their concerns that they couldn't recognize Jesus or "interpret the present time" (Luke 12:56).

We have vastly improved our ability to interpret earth and sky since the time when Jesus walked the earth. But our telescopes and technology haven't always helped us to perceive the things of God. Sometimes they have the opposite effect! Scientific advancements have often filled our lives with distractions and blurred our spiritual vision. They can dull our awareness of God's closeness and blind us to his work in the world.

The Lord longs to pierce through our fog. For centuries, the saints have offered a simple tool to do just that: silence. Contemplative silence can help us cut through distractions so that we can see the Lord. While it may take time, persevering in silent contemplation gives the Lord the space to wipe our spiritual lenses clean. It softens our hearts and increases our ability to recognize Jesus everywhere we go.

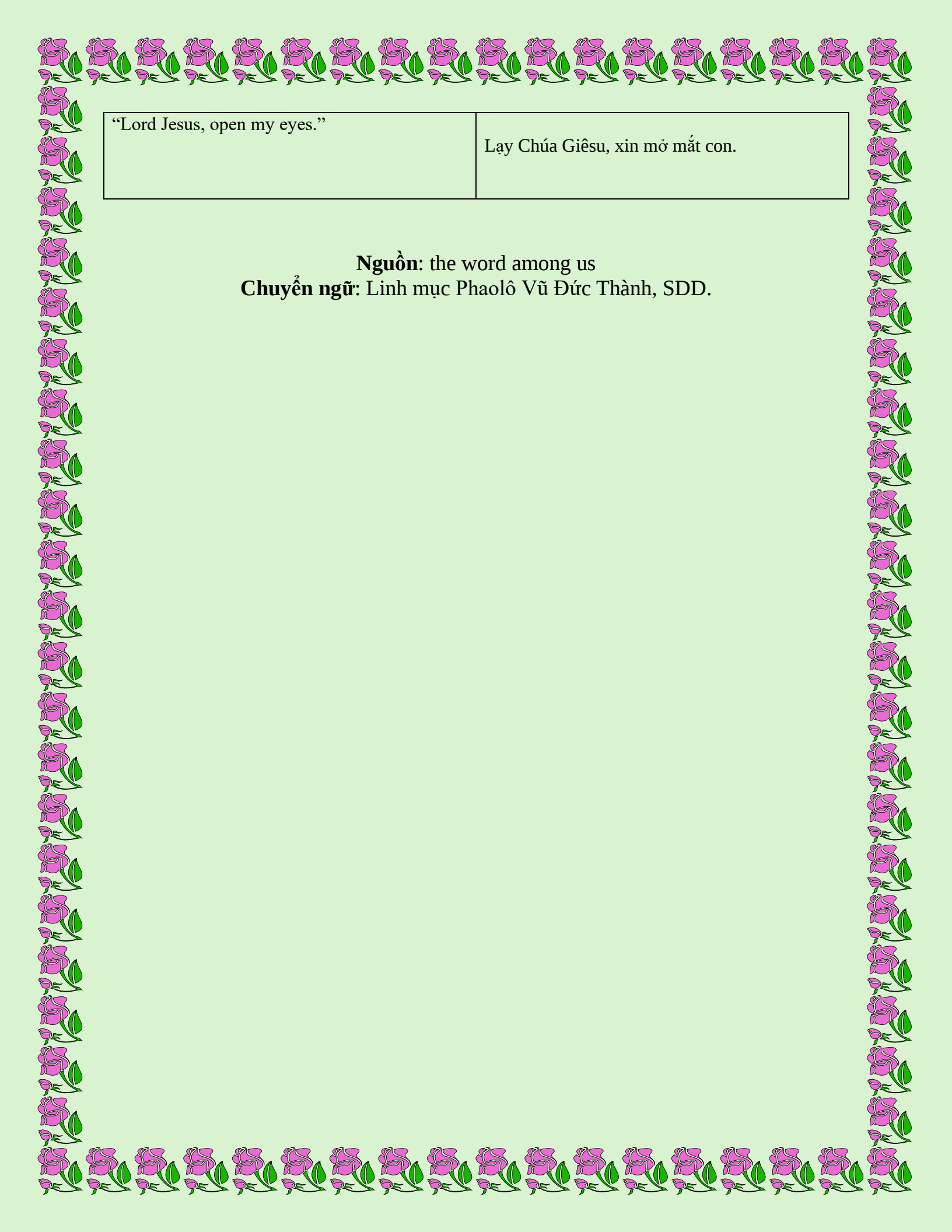
Sometimes this path of silence can be difficult, but the name of Jesus is a powerful guide. As you quietly seek the Lord, utter his sacred name in your heart with each breath. With one breath after another, his name can lead you closer to him. As you release your burdens, you can move toward peace. The name of Jesus can help wipe away distractions and open your eyes to better see and follow the Lord. Then you will be able to "interpret the present time" and recognize what the Lord is doing—both in your heart and in the world around you.

nhưng họ không thể nhìn thấy điều đó. Có lẽ vì họ quá nặng trĩu hoặc bị phân tâm bởi những mối quan tâm của mình nên họ không thể nhận ra Chúa Giêsu hoặc "giải thích thời hiện tại" (Lc 12,56).

Chúng ta đã cải thiện đáng kể khả năng nhận xét bầu trời và trái đất kể từ thời Chúa Giêsu sống trên đất. Nhưng kính viễn vọng và công nghệ của chúng ta không phải lúc nào cũng giúp chúng ta nhận thức được những điều thuộc về Thiên Chúa. Đôi khi chúng có tác dụng ngược lại! Những tiến bộ khoa học thường khiến cuộc sống của chúng ta đầy những điều sao nhãng và làm lu mờ tầm nhìn tâm linh của chúng ta. Chúng có thể làm lu mờ nhận thức của chúng ta về sự gần gũi của Thiên Chúa và làm chúng ta mù quáng trước công việc của Ngài trên thế giới.

Chúa khao khát xuyên qua sương mù của chúng ta. Trong nhiều thế kỷ, các thánh đã đưa ra một công cụ đơn giản để làm điều đó: sự im lặng. Sự thinh lặng chiêm niệm có thể giúp chúng ta cắt bỏ những phiền nhiễu để chúng ta có thể nhìn thấy Chúa. Mặc dù có thể mất thời gian, nhưng việc kiên trì suy gẫm trong im lặng sẽ cho Chúa cơ hội để lau sạch ống kính tâm linh của chúng ta. Nó làm mềm lòng chúng ta và gia tăng khả năng chúng ta nhận ra Chúa Giêsu ở mọi nơi chúng ta đến.

Đôi khi con đường im lặng này có thể khó khăn, nhưng danh Chúa Giêsu là một hướng dẫn mạnh mẽ. Khi bạn yên lặng tìm kiếm Chúa, hãy thốt ra danh thánh của Ngài trong lòng bạn với từng hơi thở. Hết hơi thở này đến hơi thở khác, danh của Ngài có thể đưa bạn đến gần Ngài hơn. Khi bạn giải thoát gánh nặng của mình, bạn có thể tiến tới sự bình an. Danh Chúa Giêsu có thể giúp bạn xóa đi những phiền nhiễu và mở mắt để thấy rõ hơn và đi theo Chúa. Sau đó, bạn sẽ có thể "giải thích thời điểm hiện tại" và nhận ra những gì Chúa đang làm - cả trong tâm hồn bạn và thế giới xung quanh bạn.

“Lord Jesus, open my eyes.”	Lạy Chúa Giêsu, xin mở mắt con.
-----------------------------	---------------------------------

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.